פרק ו': האותות

רוח ה' בספר שופטים:

ג:י- עתניאל בן קנז

וַתָּהִי עָלָיו **רוּחַ ה'** וַיִּשְׁפֹּט אֵת יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא לַמִּלְחָמָה וַיִּתֵּן הי בִּיָדוֹ אֶת כּוּשַׁן רְשִׁעָתַיִם מֵלֶךְ אֲרָם וַתָּעָז יָדוֹ עַל כּוּשַׁן רְשְׁעָתָיִם

ו:לד - גדעון

ּוְרוּחַ ה׳ לָבְשָׁה אֶת גִּדְעוֹן וַיִּתְקַע בַּשׁוֹפָר וַיִּזְעֵק אַבִּיעֵזֵר אַחַרִיו

יא:כט - יפתח

וַתָּהִי עַל יִפְתָּח **רוּחַ ה**׳ וַיַּעֲבֹר אֶת הַגּּלְעָד וְאֶת מְנַשֶּׁה וַיַּעֲבֹר אֶת מִצְפֵּה גִלְעָד וּמִמִּצְפֵּה גִלְעָד : עָבַר בִּנֵי עַמּוֹן

יג:כה - שמשון

וַתַּחֵל רוּחַ ה׳ לִפַּעַמוֹ בְּמַחֲנֵה דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין אַשִּתָאל

יד:ו - שמשון

וַתְּצְלַח עָלָיו **רוּחַ ה**׳ וַיִשַּסְעָהוּ כִּשַּׁסַע הַגְּדִי וּמָאוּמָה אֵין בִּיָדוֹ וָלֹא הָגִּיד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ אֵת :אַשֶּׁר עָשָׂה

יד:יט - שמשון

וַתִּצְלַח עָלָיו **רוּחַ ה׳** וַיֵּרֶד אַשְׁקְלוֹן וַיַּדְּ מֵהֶם שָׁלשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח אֶת חֲלִיצוֹתָם וַיִּתֵּן הַחֲלִיפוֹת ּלִמַגִּידֵי הַחִידָה וַיִּחֵר אַפּוֹ וַיַּעַל בֵּית אָבִיהוּ

טו:יד - שמשון

הוא בָא עַד לֶחָי וּפָלְשָׁתִּים הֶרִיעוּ לְקָרָאתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו **רוּחַ ה**׳ וַתִּהְיֵינָה הָעֵבֹתִים אֲשֵׁר עַל זָרועוֹתַיו כַּפִּשָׁתִּים אֲשֶׁר בַּעֵרוּ בַאֱשׁ וַיִּפְּסוּ : אֱסוּרָיו מֱעַל יָדַיו

תרגום יונתן:

וּשֹׁרַת עַלוֹהִי **רוּחַ נִבוּאָה** מִן קָדָם הי

<u>ו :לד</u>

ּוָרוּחַ **גִּבוּרָא** מִן קָדָם ה׳ לִבִישַׁת יָת גִּדעוֹן (רש"י שם: רוח הי - רוח גבורה)

וּשֹׁרַת עַל יִפּתָּח רוּחַ **גִּבוּרָא** מִן קֱדָם הי

יג:כה

וְשַּׁרִיאַת רוּחַ **גִּבוּרָא** מָן קָדָם ה׳ לִתַּקָפוּתֵיה בַּמַשׁרִית דָּן...

וּשֹׁרַת עֲלוֹהִי רוּחַ **גְּבוּרָא** מִן קֱדָם הי...

וּשׁרַת עֲלוֹהִי רוּחַ **גְּבוּרָא** מִן קֵדָם הי...

טו:יד

ּוּשֹׁרָת עֲלוֹהִי רוּחַ **גְּבוּרָא** מִן קֶדָם הי...

(רש"י שם: (יד) רוח הי - רוח גבורה מן קדם הי)

and the streams overflowed; can he give bread also? Can he provide meat for his people?

הגם לחם ונחלים ישטפו יוכל תת אם שאר יַכִין : לעמו

Psalm 95

8. Do not harden your hearts, like you did at Meribah, and like you did in the day of Massah in the wilderness; 9. When your fathers tempted me, and tested me, even though they had seen my deeds.

5. תהלים צה

לבבכם אַל תַקשו כמריבה כיום מסה במדבר: (ט) אַשֶּׁר נּסוּנִי אַבוֹתֵיכֶם בחנוני גַם רַאוּ פַעַלִי:

6. רמב"ן דברים פרק ו פסוק טז

(טז) לא תנסו את הי אלהיכם - פירוש כאשר נסיתם במסה. שלא תאמר, אם יש הי בקרבנו לעשות לנו נסים, או שנצליח בהיותנו עובדים לפניו ונשבע לחם ונהיה טובים, נשמור תורתו, כי הכוונה שם כך היתה, שאם יראו שהשם יתן להם מים בנס מאתו ילכו אחריו במדבר, ואם לא יעזבוהו. ונחשב להם לעון גדול, כי אחרי שנתאמת אצלם באותות ובמופתים כי משה נביא השם ודבר ה' בפיהו אמת, אין ראוי לעשות עוד שום דבר לנסיון, והעושה כן איננו מנסה הנביא רק השם יתברך הוא מנסה לדעת היד ה' תקצר. ולכך אסר לדורות לנסות התורה או הנביאים, כי אין ראוי לעבוד השם על דרך הסתפק או שאלת מופת ונסיון, כי אין רצון השם לעשות נסים לכל אדם ובכל עת, ואין ראוי לעבדו על מנת לקבל פרס, אלא אולי ימצא בעבודתו ולכתו בדרכי התורה צער ואסון וראוי שיקבל הכל במשפט צדק, ולא כאשר אמרו אוילי עמנו (מלאכי ג יד) וכי הלכנו קדורנית :מפני הי

Rambam Foundations 10:5

Once a prophet has made known his prophecy, and his words have proven true time after time, or another prophet has proclaimed him a prophet, if he continues in the path of prophecy, it is forbidden to doubt him or to question the truth of his prophecy, and it is forbidden to test him more than necessary. We may not continue to test him forever, as [Deuteronomy 6:15] states: "Do not test God, your Lord, as you tested him in Marah," when [the Jews] said [Exodus 17:7]: "Is God in our midst or not?" Rather, once an individual is established as a prophet, we should believe in him and know that God is in our midst. We should not doubt or question him, as implied by [Ezekiel 2:5]: "They shall know that a prophet was in their midst."

ה: רמב"ם יסה"ת י:ה

נבואתו שנודעה נביא... והאמינו בדבריו פעם אחר פעם או שהעיד לו נביא והיה הולך בדרכי הנבואה אסור לחשב ולהרהר אחריו בנבואתו שמא אינה אמת, ואסור לנסותו יותר מדאי ולא נהיה הולכים ומנסים לעולם שנאמר לא תנסו את הי אלקיכם כאשר נסיתם במסה שאמרו היש הי בקרבנו אם אין, אלא מאחר שנודע שזה נביא יאמינו וידעו כי הי בקרבם ולא יהרהרו ולא יחשבו אחריו, כענין שנאמר וידעו כי נביא היה בתוכם.

8. ספר החינוך מצוה תכד

וכמו כן בכלל האזהרה שלא לעשות מצוות הי ברוך הוא על דרך הנסיון, כלומר שיעשה אדם מצוה לנסות אם יגמלהו הי כצדקו, לא לאהבת הא-ל ויראתו אותו.

Rambam Teshuva 3:4

Even though the sounding of the shofar on Rosh HaShanah is a decree, it contains an allusion. It is as if [the shofar's call] is saying: Wake up you sleepy ones from your sleep and you who slumber, arise. Inspect your deeds, repent, remember your Creator. Those who forget the truth in the vanities of time and throughout the entire year, devote their energies to vanity and emptiness which will not benefit or save: Look to your souls. Improve your ways and your deeds and let every one of you abandon his evil path and thoughts.

Deut 6:16

You shall not test (tempt) the Lord your God, as you tested (tempted) him in Massah.

Exodus 17

Therefore the people complained to Moses, and said, Give us water that we may drink. And Moses said to them, Why do you strive with me? why do you tempt the Lord? 3. And the people thirsted there for water; and the people murmured against Moses, and said, Why have you brought us up out of Egypt, to kill us and our children and our cattle with thirst? 4. And Moses cried to the Lord. saying, What shall I do to this people? they be almost ready to stone me. 5. And the Lord said to Moses, Go on before the people, and take with you of the elders of Israel; and your rod, with which you struck the river, take in your hand, and go. 6. Behold, I will stand before you there upon the rock in Horeb; and you shall strike the rock, and water shall come out of it, that the people may drink. And Moses did so in the sight of the elders of Israel. 7. And he called the name of the place Massah, and Meribah, because of the chiding of the people of Israel, and because they tempted the Lord, saying, Is the Lord among us, or not?

<u>Psalm</u> 78

17. And they sinned yet more against him, rebelling against the most High in the wilderness. 18. And they tempted God in their heart by asking food for their craving. 19. And they spoke against God; they said, Can God spread a table in the wilderness? 20. Behold, he struck the rock, so that the waters gushed out,

רמב"ם תשובה ג:ד

אף על פי שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב רמז יש בו כלומר **עורו** ישינים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה אלו בוראכם, וזכרו השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוגים כל שנתם בהבל וריק אשר לא יועיל ולא יציל הביטו לנפשותיכם והטיבו דרכיכם ומעלליכם ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה...

2. דברים ו:טז

לא תנַסוּ אַת הי אַ_להֵיכֶם : כאשר נסיתם במסה

3. שמות יז

(ב) וַיַּרַב הַעָם עם משָה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה וַיֹּאמֵר לַהֶּם משה מַה תַּרִיבוּן עמדי מה תנסון את ה': (ג) וַיִּצְמַא שָם הַעָם לַמַּים וַיַּלֵן הַעָם עַל מֹשֶׁה וַיֹּאמֵר לַמַּה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא: (ד) ויצעק משה אל הי לַאמר מַה אַעשה לַעַם הַוָּה עוד מעט וסְקַלנִי: (ה) וַיֹּאמֵר הי אֵל משָה עַבֹּר לְפַנֵי הָעָם וִקַּח אִתִּדְּ מזקני ישראל ומטד אשר הכית בו אַת הַיָּאֹר קַח בַּיַדְדָּ וְהַלֶּכְתַּ: (ו) הַנְנִי עֹמֵד לַפַּנֵידְ שֵׁם עַל הַצוּר בָּחֹרֵב וְהַכִּיתָ בַצוּר ויצאו ממנו מים ושתה העם וַיַּעַשׁ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זָקְנֵי (ז) וַיִּקרַא שֵׁם :ישראל הַמַּקוֹם מַּסָּה וּמַרִיבָה עַל רִיב בְּנֵי יִשְרָאֵל וְעַ**ל נַסּתַם** אָת ה׳ לַאמֹר הַּיָשׁ ה׳ : בְּקַרְבֵּנוּ אָם אַיִן

4. תהלים עח

(יז) ויוסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציה: (יח) **וינסו** אל : לשאל אכל לנפשם (יט) וַיִדַבָּרוֹ בֵּא_לֹהִים אַמרוּ הַיוּכַל אֵ_ל לַעַרדְּ בַּמִדְבַר: (כ) הן הכה צור ויזובו מים